

Corrine Verwer
directeur Hoormij·NVVS

*Hoormij·NVVS heeft als doel de verbetering van de zorg voor en kwaliteit van leven voor mensen met gehoorverlies, tinnitus, hyperacusis, cholesteatoom en duizeligheids- en evenwichtsandoeningen door middel van betrouwbare voorlichting, informatie, ervaringsbijeekommen en belangenbehartiging.
Corrine Verwer is hun directeur.*

hoormij·NVVS

Verwachtingen

Bij de roeivereniging, waar ik al jaren mijn favoriete sport beoefen, zijn meerdere roeiers met een hoorprobleem. Eén van hen is een goede vriendin met wie ik in de dames-4 vaar. Ze heeft progressief gehoorverlies. Behalve in het dagelijks leven is dat ook beperkend in een boot waar de stuurvrouw verbale aanwijzingen moet kunnen geven boven het suizende geluid van de boot die door het water gestuwd wordt uit. Alleen als mijn vriendin recht tegenover de 'stuur' zit, pikt ze nog iets van die aanwijzingen op.

In de verwachting dat hoorapparaten haar probleem zouden compenseren, is ze op enig moment natuurlijk naar een audicien gegaan. Uiteraard aangemoedigd door ondergetekende, die weet wat hoorhulpmiddelen in positieve zin kunnen bijdragen aan de kwaliteit van leven. Maar ik temperde ook haar verwachting enigszins, want een hoorapparaat werkt niet zoals een bril, weet ik van onze leden. Geluiden worden niet op dezelfde manier ervaren als toen men nog goed hoorde en dat is enorm wennen. Het luistert nauw, als het om hoorhulpmiddelen gaat, daar weten jullie alles van natuurlijk. Ondanks hoogstaande technieken, blijft het in een aantal (wisselende) situaties voor veel mensen (meer of minder) tobben. Mensen schrikken van de geluiden, die ze ineens weer (en hard) horen of krijgen omgevingsgeluid niet afdoende weggefilterd bijvoorbeeld. Het gevolg is dat hun hoorapparaten of andere hoorhulpmiddelen nogal eens ongebruikt in een la verdwijnen. Zonde! Ik heb het idee dat veel mensen met te hoog gespannen verwachtingen aan een hooroplossing beginnen. Wellicht op het verkeerde been gezet door reclameboodschappen op tv of misschien omdat ze zo'n hoorapparaat onbewust tóch blijven zien als een soort van bril: meten, afstellen, probleem opgelost. Niettegenstaande het feit dat professionals in de hoorzorg hun best doen hun klanten/patiënten de juiste informatie te geven en ze zo goed mogelijk te begeleiden in het proces. Het blijft kennelijk toch lastig om de verwachtingen van mensen zo te managen dat ze een realistische kijk op de mogelijkheden hebben en daardoor minder (snel) teleurgesteld raken. Ik kan me zo voorstellen dat dat voor audiciens een terugkerend punt van aandacht is, want hoe maak je mensen duidelijk dat het ondanks veelbelovende en intelligente technieken vaak een kwestie is van uitproberen, bijstellen en wennen? Van accepteren dat een hooroplossing niet altijd en in elke situatie het hoorprobleem volledig oplost, maar dat het desondanks de moeite meer dan waard is? Voor mijn vriendin is de beste oplossing nog niet gevonden, maar haar audicien zet zich onvermoeibaar in en ik heb er vertrouwen in dat ze uiteindelijk baat heeft bij het juiste hulpmiddel. Tot die tijd blijft het nog even roeien met de riemen die ze heeft.